advancedsabbathschool.org

Isten akarata szerint

13. lecke,1. negyed,2026. március 21-27

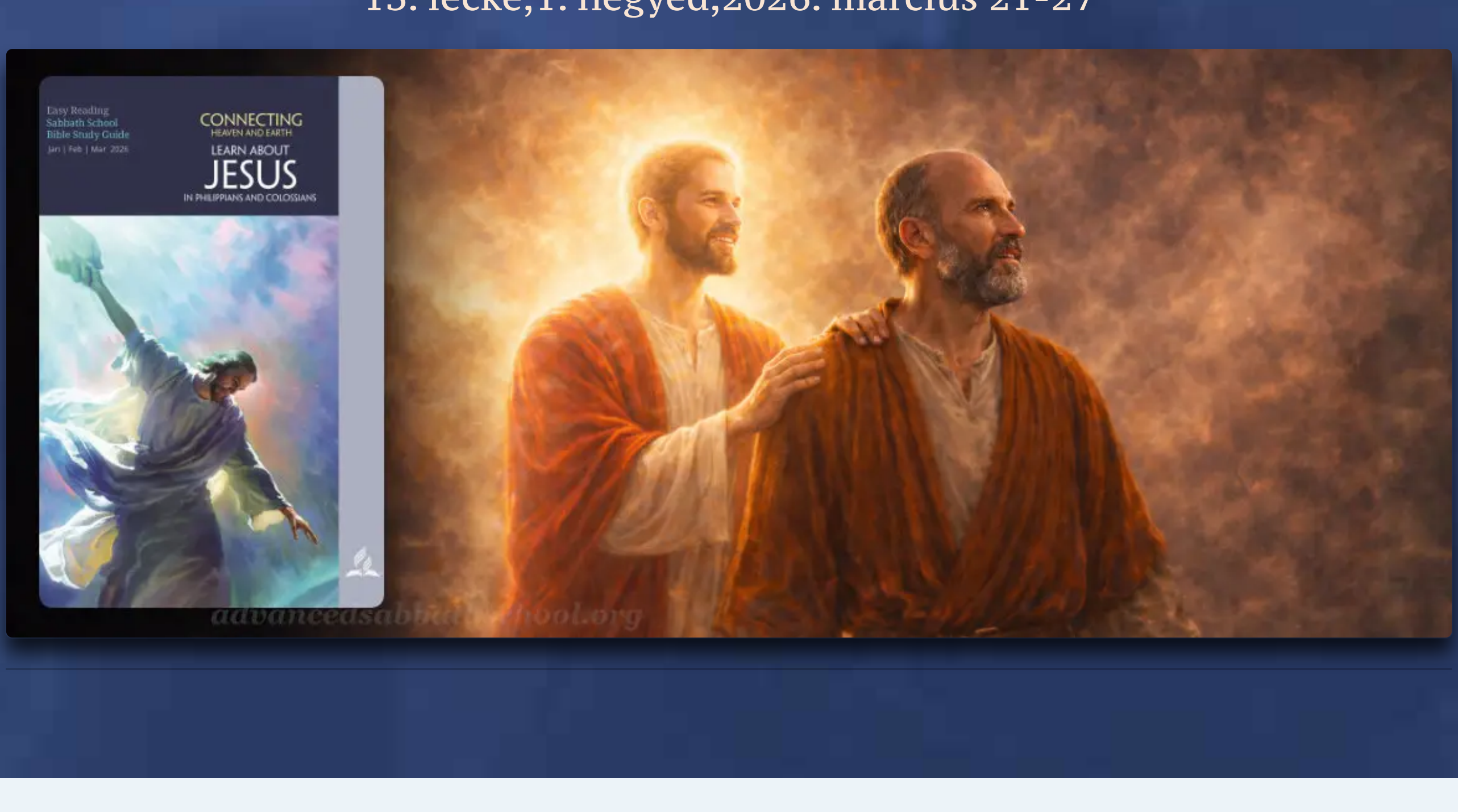

Szombat délután március 21

Emlékezetes szöveg:

„ Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok. 1Thesszaloniki 5:18

„Pál a kolosszusokhoz írt levelében bemutatja az Isten gyermekeinek megadott gazdag áldásokat. Azt mondja: „Nem szűnünk meg imádkozni értetek, és kívánni, hogy beteljesedjetek az Ő akaratának ismeretében minden bölcsességben és szellemi megértésben; hogy az Úrnak tetsző módon járjatok, minden jó cselekedetben gyümölcsözők legyetek, és növekedjetek az Isten ismeretében; megerősödjetek minden erővel, az Ő dicsőséges hatalmával, minden türelemre és hosszútűrésre, örömmel” (Kolossé 1:9-11). RC 215.2

„Ismét leírja vágyát, hogy az efezusi testvérek megértsék a keresztények kiváltságának nagyságát. A legátfogóbb nyelven tárja előlük azt a csodálatos erőt és tudást, amely a Magasságos fiaiként és leányaiként birtokolhatnak. Az övék volt, hogy „a belső emberben az ő Lelke által megerősödjenek”, hogy „a szeretetben gyökerezzenek és megalapozódjanak”, hogy „minden szenttel együtt megértsék, mi a szélesség, hosszúság, mélység és magasság, és megismerjék a Krisztus szeretetét, amely meghaladja a tudást”. De az apostol imádsága akkor éri el a kiváltság csúcspontját, amikor imádkozik, hogy „megteljetek az Isten teljességével” (Efézus 3:16-19). RC 215.3

„Itt kinyilatkoznak azok a magasságok, amelyeket el tudunk érni a mennyei Atyánk ígéreteiben való hitünk által, amikor teljesítjük az Ő követelményeit. Krisztus érdemei által hozzáférésünk van a Végtelen Hatalom trónjához. „Aki a saját Fiát sem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne adna nekünk vele együtt mindeneket is?” (Róma 8:32). Az Atya mérhetetlenül adta meg Lelkét Fiának, és mi is részesülhetünk annak teljességében... RC 215.4

Vasárnap március 22

A misszió tanulságai

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 4:7–9-et; hasonlítsuk össze az Efézusbeliekhez írt levél 6:21-ével. Hogyan írják le Tichikust, és milyen okokat ad Pál arra, hogy őt és Onézimuszt Kolosséba küldi?

„Pál római segítői között sokan voltak korábbi társai és munkatársai. Lukács, „a szeretett orvos”, aki kísérte őt Jeruzsálembe vezető útján, a két éves caesareai fogságban és a veszélyes római utazáson, még mindig vele volt. Timóteus is vigasztalta őt. Tichikus, szeretett testvér, hűséges szolgáló és munkatárs az Úrban, nemes módon állt az apostol mellett. Demász és Márk is vele voltak. Arisztarchusz és Epafrász a fogolytársai voltak.” RH 1911. december 14., 5. bekezdés

„Azok között, akik Pál római munkássága révén adták szívüket Istennek, ott volt Onézimus, egy pogány rabszolga, aki bántotta gazdáját, Filemon keresztény hívőt Kolosszéban, és Rómába menekült.

Pál jóságos szívéből igyekezett enyhíteni a szerencsétlen szökevény szegénységét és nyomorúságát, majd megpróbálta az igazság fényét sugározni sötét elméjébe. Onézimus meghallgatta az élet szavát, meggyónta bűneit, és megtért Krisztus hitre. RH 1911. december 14., 8. bekezdés

„Onesimus nem kevésbé nyerte el Pál szeretetét jámborságával és őszinteségével, mint az apostol kényelméért tanúsított gyengéd gondoskodásával és az evangélium munkájának előmozdításáért tanúsított buzgalmával. Pál olyan jellemvonásokat látott benne, amelyek hasznos segítővé tennék őt a misszionáriusi munkában, és azt tanácsolta neki, hogy haladéktalanul térjen vissza Philemonhoz, kérje bocsánatát, és tervezzen a jövőre. Az apostol megígérte, hogy ő vállalja a felelősséget a Philemon által ellopott összegért. Mivel Tychicust levelekkel akart elküldeni a kis-ázsiai gyülekezetekhez, Onesimust is vele küldte. Ez a szolgának súlyos próbatétel volt, hogy így átadja magát a gazdájának, akit megkárosított, de ő valóban megtért, és nem tért el ettől a kötelességétől. RH 1911. december 14., 9. bekezdés

„Pál Onézimusra bízta a Philemonnak szóló levél kézbesítését, amelyben a szokásos tapintatával és kedvességével az apostol a megbánó rabszolga ügyét védte, és kifejezte vágyát, hogy a jövőben is megtartsa szolgálatait. A levél Philemonnak, mint barátnak és munkatársnak szóló szeretetteljes üdvözléssel kezdődött:” RH 1911. december 14., 10. bekezdés

Hétfő, március 23

Egyházi kapcsolatok

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 4:10–11 verseket. A hírnökökön keresztül történő hírváltáson (Kol 4:7–9) kívül milyen más módon ösztönözte Pál az összeköttetést? Tekintettel néhány problémára, amelyet Pál ebben a levélben tárgyalt, milyen üzenetet közvetíthettek ezek az üdvözletek?

Pál apostolnak most el kellett viselnie a megpróbáltatásokat, melyek megbilincselt fogolyként osztályrészéül jutottak az Itáliába vivő hosszú és fárasztó úton. Jelentősen enyhítette nehéz sorsát az a körülmény, hogy Lukács és Arisztarkhosz elkísérhették. Pál később a Kolossébeliekhez írt levelében *„fogolytárs”* — ként hivatkozik utóbbira (Kol 4:10), aki önként osztozott fogságában, hogy szenvedései között szolgálatára lehessen. AT 289.3

„Amikor azonban ellene szegültek és szidalmazták, lerázta ruhájáról a port, és ezt mondta nekik: »Véretek a ti fejetekre száljon: Én tiszta vagyok! Mostantól fogva a pogányokhoz megyek.« Ekkor eltávozott onnan, és egy Titiusz Jusztusz nevű istenfélő ember házába költözött, akinek a háza szomszédos volt a zsinagógával.” AT 165.2

„Szilász és Timóteus megérkezett Macedóniából” Pál segítségére, hogy együtt dolgozzanak a pogányokért. Pál és munkatársai a pogányoknak is, miként a zsidóknak, Krisztust az elbukott emberiség Megváltójaként hirdették. Kerülvén a bonyolult és túlzott okfejtést, a kereszt hírnökei a világ Teremtőjének és a mindenség Uralkodójának tulajdonságát fejtegették. Szívük lángolt Isten és Fia iránti szeretettől. Kérték a pogányokat tekintsenek fel az emberiség érdekében hozott végtelen áldozatra. Tudták, hogy akik a pogányság sötétségében sokáig tapogatóztak, de meglátták a Kálvária keresztjéről áradó fényt azokat a Megváltó magához vonja. *„Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket”* (Jn 12:32). AT 165.3

Kedd március 24

Tökéletesen, teljes meggyőződéssel

„Azok, akik nagy világosság ellenére vétkeznek, nem maradnak figyelmeztetés és irgalom üzenete nélkül. Isten így szól hozzájuk: [Jelenések 3:15-22, idézet]. 16MR 12.1

„Ez a laodiceai gyülekezetről szóló bizonyságtétel. Ez a gyülekezet hűségesen tanított. Pál a kolosszusbeliekhez írt levelében így ír: „Epaphras, aki közületek való, Krisztus szolgája, üdvözöl titeket, aki mindig buzgón imádkozik értetek, hogy tökéletesek és teljesek legyetek mindenben, ami Isten akarata. Mert bizonyságot teszek róla, hogy nagy buzgósággal törődik veletek, a laodiceaiakkal és a hierapolisiakkal.” 16MR 12.2

„A laodiceai gyülekezetre sok kiváló munka hárult. Nekik adták a buzdítást: „Legyetek tehát tökéletesek, amint a ti mennyei Atyátok is tökéletes.” De a gyülekezet nem folytatta az Isten hírnökei által megkezdett munkát. Hallották, de nem sajátították el maguknak az igazságot, és nem hajtották végre a nekik adott utasítást. Az eredmény, ami ezt követte, mindig biztosan követi az Úr figyelmeztetéseinek és könyörgéseinek elutasítását. 16MR 12.3

„Minden korban az Úr üzeneteket küldött, hogy rámutasson a helyes útra; és ugyanolyan biztosan, ahogyan az emberek egyesültek abban, hogy Isten egyértelmű szavával ellentétesen járjanak el, ugyanolyan biztosan használták őket a Sátán, hogy végrehajtsák céljait. 16MR 12.4

„Néhányan, akiknek az Úr évek óta üzeneteket küld, világosan megértették és nagyra értékelték minden bátorító szót, de a figyelmeztetéseket, a figyelmeztetéseket és a feddéseket mintha semminek sem tekintették volna. 16MR 13.1

Szerda március 25

E világban élve, de nem ahhoz ragaszkodva

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 4:14, 15 és a 2 Timóteushoz írt levél 4:10, 11 verseket. Miben különbözik Lukács Demástól, és miért?

„Demás megtért a kereszténységre. Teljes jogú tagjává vált az egyháznak. A szeretett orvos Lukács kapcsán említik. „A szeretett orvos, Lukács és Demász üdvözölnek titeket” – írja Pál. [Kolossé 4:14.] Egy másik levelében üdvözletet küld Demásznak. De ismét azt írja: „Tégy meg mindent, hogy hamarosan eljöjj hozzám, mert Demász elhagyott engem, mert szerette ezt a világot.”

[2 Timóteus 4:9, 10.] A világot választotta Krisztus helyett, és ez volt a bukásának oka. Ez az oka sok olyan ember bukásának, akik keresztényeknek vallják magukat. Mindannyiunknak látnunk kell gyengeségünket, és törekednünk kell jellemhibáink kijavítására, különben biztosan olyanok leszünk, mint Demasz – eltávolodunk a biztonságos utaktól, és világi tervekbe és ambiciózus tervekbe bocsátkozunk. Így hitünk hajótörést szenved.” 12LtMs, Lt 66, 1897, 20. bekezdés

Márk 13:32 – „Vigyázzatok tehát, … hogy ne találjon titeket alvóban, amikor hirtelen eljön.” Márk 13:35, 36. Veszélyes helyzetben vannak azok, akik fáradtak az éberségtől, és a világ vonzerejének hódolnak. Míg az üzletember a nyereség hajszolásával van elfoglalva, míg a kéjvágyó az élvezeteket keresi, míg a divatrajongó lány a díszítéseit rendezi – lehet, hogy éppen abban az órában a föld egészének Bírája kimondja az ítéletet: „Megmértél a mérlegen, és könnyűnek találtattál.” Dániel 5:27.” GC 491.2

Titus 2:11-14 – „Ezt a nagy munkát csak azoknak kell elvégezni, akik hajlandók megtisztulni, hajlandók különlegesek lenni, és akik buzgóságot tanúsítanak a jó cselekedetekben. Hányan riadnak vissza a megtisztulási folyamattól! Nem akarnak az igazság szerint élni, nem akarnak különlegesnek tűnni a világ szemében. Ez a világba való beolvadás rombolja le lelkiségünket, tisztaságunkat és buzgóságunkat. A Sátán folyamatosan gyakorolja hatalmát, hogy elbutítsa Isten népének érzékenységét, hogy lelkiismeretük ne legyen érzékeny a rosszat illetően, és hogy a világ és köztük lévő különbség jele megsemmisüljön.” 4bSG 65.2

2Péter 3:10-14 – „Péter szívében életben tartotta Krisztus visszatérésének reményét, és biztosította az egyházat a Megváltó ígéretének biztos beteljesüléséről: „Ha elmegyek és helyet készítek nektek, visszajövök, és magamhoz veszlek titeket.” János 14:3. A megpróbált és hűségesek számára a visszatérés hosszú várakozásnak tűnhet, de az apostol biztosította őket: „Az Úr nem késik az ígéretével, ahogyan egyesek késlekedésnek tartják, hanem türelmes velünk szemben, nem akarva, hogy bárki is elvesszen, hanem hogy mindenki megtérésére jusson.”

Jelenések 3:17-21 – „A Megváltó azt mondja: „Íme, az ajtó előtt állok és kopogok; ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek hozzá, és vele vacsorálok, ő pedig velem.” Jelenések 3:20. Nem taszítja el a gúny, és nem téríti el a fenyegetés, hanem folyamatosan keresi az elveszetteket, mondván: „ Hogyan adhatnálak fel téged?” Hóseás 11:8. Noha szeretete visszaszorul a makacs szív miatt, ő visszatér, hogy még nagyobb erővel könyörögjön: „Íme, az ajtó előtt állok, és kopogok.” Szeretetének győztes ereje arra készteti a lelkeket, hogy bejöjjenek. És Krisztusnak azt mondják: „A te szelídséged tett engem naggyá.” Zsoltárok 18:35.” COL 235.2

Csütörtök március 26

Üzenet Laodiceának

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 4:16–18-at; hasonlítsuk össze a Kolossébeliekhez írt levél 2:1–3-mal. Ha Jézus Laodiceának szóló üzenetére gondolunk (lásd a tegnapi tanulmányt), milyen összefüggéseket találunk a Kolossébeliekhez írt levéllel, amelyet Pál idején a laodiceai gyülekezetben is felolvastak?

A kolosséi hívők, kiket a pogányság szokása és befolyása vett körül, abban a veszélyben voltak, hogy eltávolodnak az egyszerű evangéliumtól. Pál óvta őket ettől, rámutatva Krisztusra, az egyetlen biztos vezetőre. *„Szeretném, ha tudnátok, mennyit küzdök értetek és a laodiceaiakért, és mindazokért, akik engem nem ismernek személyesen — írta nekik —, hogy szívük felbátorodjék, összeforrva szeretetben, és eljussanak a teljes bizonyossághoz vezető ismeret egész gazdagságára: az Isten titkának, Krisztusnak ismeretére.”* AT 310.2

Hasonlítsd össze a következő szakaszokat: Ézsaiás 60:1–3 és Jelenések 18:1–4, valamint Ézsaiás 62:1–5 és Jelenések 19:7, 8. Milyen hasonlóságok vannak a két könyv üzenetei között?

„Ki mondhatja őszintén, hogy a mi világosságunk nem jött el? Hogy az üzenetünk nem időszerű igazság? Senki, aki kapcsolatban áll vele, abban biztosak vagyunk. Az ihlet tehát arra hívja Isten népét, a felekezetet, hogy velünk együtt keljen fel és ragyogjon. A „ragyogás” szót kell most tanulmányoznunk, hogy megértsük, mi a feladatunk.

A fekete, piszkos tárgy soha nem tükröződik, hanem magába szívja az összes fényt. A hold azért ragyog, mert felülete fehér anyagból áll. Ha fekete anyagból lenne, akkor semmilyen fényt nem tudna visszatükrözni. Ugyanez igaz a szellemi fényre is: ha ragyogni akarunk, akkor most fel kell kelnünk és meg kell tisztulnunk, le kell vetnünk fekete, piszkos ruháinkat – aktívan részt kell vennünk ebben az újjászületésben és megújulásban a Szentlélek felügyelete alatt. El kell vetnünk a butaságot, a fanatizmust és a közömbösséget, és cselekednünk kell az isteni gondolkodás szerint, ahogyan az Úr parancsolja:

Az isteni szeretet csodája! A „rendkívül értékes ígéret” beteljesülése, hogy Isten továbbra is hozzá fog szólni, amíg ő nagy, hatalmas és ragyogó fény nem lesz az egész világon, és „dicsőség koronája az Úr kezében” – az egyház látható 8T 3.2

Péntek március 27

További tanulmányozásra

„A magunkkal vívott harc a legnagyobb csata, amit valaha vívtak. Az önmagunk feladása, mindennek Isten akaratának való alávetése, az alázatosságba öltözködés, a tiszta, békés és könnyen meggyőzhető szeretet birtoklása, a gyengédség és a jó gyümölcsök teljessége nem könnyű elérni... A léleknek alávetnie kell magát Istennek, mielőtt megújulhat a tudásban és az igazi szentségben. Krisztus szent élete és jelleme hűséges példa. Bizalma mennyei Atyjában korlátlan volt. Engedelmessége és alázatossága feltétlen és tökéletes volt. Nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy másoknak szolgáljon. Nem azért jött, hogy a saját akaratát tegye, hanem annak akaratát, aki őt küldte. Mindenben alávetette magát annak, aki igazságosan ítél. A világ Megváltójának ajkáról ezek a szavak hangzottak el: „Magamtól semmit sem tehetek.” [János 5:30.] GW92 376.2

„Szegénnyé lett, és semmivé tette magát. Éhes volt, gyakran szomjas, és sokszor fáradt a munkájától; de nem volt hová hajtania fejét. Amikor a hideg, nyirkos éjszaka árnyai körülvették, gyakran a föld volt az ágya. Mégis megáldotta azokat, akik gyűlölték. Micsoda élet! Micsoda tapasztalat!

Mi, Krisztus vallott követői, képesek vagyunk-e vidáman elviselni a nélkülözést és a szenvedést, ahogyan Urunk tette, anélkül, hogy morgolódnánk? Képesek vagyunk-e inni a kehelyből, és megkeresztelkedni a kereszttel? Ha igen, akkor részesülhetünk vele a mennyei királyságban. Ha nem, akkor nem lesz részünk vele. — Testimonies for the Church 3:106.” GW92 376.3

További tanulmányokért forduljon bizalommal:
WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737
contact@advancedsabbathschool.org